

nuffigvis kunne opnaa. Det kalder jeg en Spot, som er dyrekøbt og rækker langt, langt videre end et Ministerord. Og skal den Fremgangsmaade anvendes paa Statens faste Bestillingsmænd, maa jeg sige, at det vil blive en dyr Tur for Statsarbejderne, om de ville kriges med mig i saa Henseende. Det vogte de sig ogsaa nok for. Der er heller ikke nogen Tendens hertil, hvad der saa end staar i forskellige Blade.

Der staar tilbage for mig at omtale to Ændringsforslag uden for Betænkningen. Hvad det første angaar, det af det ærede Medlem for Aalborg Amts 4de Valgkreds (Kvist) med flere stillede Ændringsforslag, skal jeg bemærke, at jeg har undersøgt den Sag, og det forholder sig rigtigt, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne sagde, at den har en lang Vej at se tilbage paa. Det begyndte først med en Dæmning. Det viste sig saa, at man blev bange for en Dæmning, idet man frygtede for, at Limfjorden skulde overstrømme Engene og derved volde stor Skade. Man begyndte saa at tale om en Dampfærge; men det hele standsede ved, at Amtsraadene ikke vilde deltage i Udgifterne hverken til Anlægget eller Driften. Jeg erkender fuldt ud, at det er en utidssvarende og mangelfuld Overfart mellem Løgstør og Aggersund. Jeg kender den ikke saa nøje personlig, men jeg ved, hvorledes det i min Skoletid var mellem Aalborg og Nørresundby. Det var højst ubehageligt at betros sine Heste og sine Kreaturer til disse Færger, og det var tidt vanskeligt at komme over med dem. Men siden Ministeren i Fjor lovede noget i saa Henseende, er der rigtignok kommen adskillige Ting frem, som stiller det noget vanskeligt i Øjeblikket at modtage en Bevilling af denne Art. Det vil erindres, at da Hobro—Løgstør-Banen kom frem — det var Minister Skeel, der begyndte dermed — var det Meningen at gaa over Løgstørgrunde enten med en Bro eller en Dampfærge, og saa med Banen videre henholdsvis til Thisted og Hjørring. Denne Plan har man forladt. Man er ganske vist kommen til Thisted, men jeg tør vel sige paa en temmelig uheldig Maade. Jeg tror ikke, der er ret mange, der ere fornøjede med Thybanen. Man er gaaet ad en anden Vej til Hjørring. Derved er den oprindelige Skeelske Plan snigløbet. I Fjor vedtoges der en Bane fra Fjerritslev til Thisted uden at der var Tale om det fornuftige i at faa Løgstør med. Hvis man nu vedtog en Bevilling paa de 210,000 Kr. til Færger, er det klart, at vi maa

være forberedte paa, at der øjeblikkelig vil komme en Fordring paa en Bane fra Aggersund op til et Punkt paa Fjerritslev —Thisted-Banen. De Herrer ryste paa Hovedet, men jeg kender denne Lyst til Banen for meget, til at kunne tage Hensyn til denne Rysten. Endelig er der siden den Tid kommen en Betænkning fra Vestkysthavnekommissionen, der nævner Sandnæshage som et Sted, hvor man forudsætter en umaadelig Trafik. Men kommer den, vil dette Anlæg ved Løgstør aldeles ikke være tilstrækkelig, det maa kasseres, og jeg kender ikke noget Sted i Danmark, hvor dette Materiel vilde være brugeligt. Var det nu ikke bedre, om de ærede Forslagsstillere nu lode dette Forslag falde og f. Eks. indbragte et Andragende til Ministeriet om at tage dette Forslag under alvorlig Overvejelse igen. Jeg henstiller dette saa meget hellere, som jeg jo idelig og idelig i denne Sal maa staa og sige, at jeg havde det og det Ønske, naar bare jeg havde Penge til det. Men fra 210,000 Kr. hist og 144,000 Kr. her er der ikke saa langt et Spring til, at det kan blive en Million. Jeg kunde desuden nævne mange flere Andragender, lige saa nødvendige og nyttige og ønskede, som allerede ligge i min Haand, og som vilde bringe os langt op over Millioner, aldeles bortset fra disse to Forslag. Endelig maa jeg sige, at efter de Oplysninger, jeg har faaet i den korte Tid, jeg har haft Sagen under Behandling, viser det sig, at 200,000 Kr. nu ikke ere nær tilstrækkelige. Vandbygningsdirektøren erklærer, at 225,000 Kr. er det mindste, der var tænkeligt at faa Anlægget gjort for nu, og det vil han ikke en Gang staa ved. Han maa først have Sagen nærmere undersøgt; men han er sikker paa, at med 210,000 Kr. er det fuldstændig umuligt nu at lade sig nøje. Forslaget rummer altsaa i forskellige Henseender meget større Udgifter, end der her er Tale om, og i alt Fald savner Ministeriet Penge dertil. Jeg skal for øvrigt tage Sagen under den velvilligste Overvejelse. Jeg kender Forholdene ret nøje, og jeg ved, at det, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne sagde, at Folk have maattet rejse om ad Aalborg til Aggersund, er overensstemmende med den fulde Virkelighed. Naa, Herregud, vi have foretaget saa mange Rejser! Vi have nu hørt, hvorledes man maatte rejse fra Aalestrup til forskellige Steder, som laa i Nærheden. Sligt er noget, der hænder Menneskene, og er det hændet før, dø de vel ikke af, at det hænder en Gang igen. Som sagt, det kan altid overvejes, men